

Για ένα τέταρτο του αιώνα ηγείο του Κλάδου Υπαλλήλων Κοινωνικής Ευημερίας της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. Κοινωνικός λειτουργός για μισό σχεδόν αιώνα ο Χρίστος Παπαδόπουλος είναι εθελοντής σε αμέτρητες οργανώσεις. Τιμήθηκε πολλές φορές για την προσφορά του με σημαντικότερη αυτή με το Σταυρό του Αποστόλου Παύλου και Τίτου, από τον Αρχιεπίσκοπο Κρήτης. Με αφορμή την πρόσφατη αφιέρωσή του, μας μιλά για τα προβλήματα του Γραφείου Ευημερίας, τους υπουργούς που έζησε και την κοινωνική πολιτική του κράτους.

Η υπουργός Σωτηρούλα Χαραλάμπους επιδίδει τιμητική πλακέτα στον Χρίστο Παπαδόπουλο.

Εδώ και τώρα πρέπει να εκσυγχρονιστούν τα Ιδρύματα

- Οι ιδρυματικοί λειτουργοί είναι σε χειρότερη ή καλύτερη μοίρα από τους κοινωνικούς; Οι ιδρυματικοί λειτουργοί είναι σε πολύ χειρότερη μοίρα συγκριτικά με τους κοινωνικούς λειτουργούς. Τα ιδρύματα δεν αντεπεξέρχονται στο κοινωνικό τους έργο. Τα ιδρύματα ξεκίνησαν να λειτουργούν από τις αρχές της δεκαετίας του 1950 χωρίς πολλές αλλαγές. Έγινε μια καλή προσπάθεια το 1992 και σήμερα, 18 χρόνια μετά, δεν έγινε ακόμη τίποτε το ουσιαστικό. Πρέπει το 2010 να είναι έτος των ιδρυμάτων.
- Η Νέα Ελεούσα συχνά απασχολεί τα ΜΜΕ για τις απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούν. Η Νέα Ελεούσα είναι ένα ίδρυμα με πολλά και ποικίλα προβλήματα. Όμως εδώ και μερικούς μήνες υπήρξε πρόοδος. Λειτουργεί ένα εξειδικευμένο σπίτι, ο Αγ. Χριστόφορος που έλυσε ικανοποιητικά κάποια προβλήματα. Τα πλείστα παιδιά τώρα διαμένουν σε σπίτια στην κοινότητα. Ίσως σε μερικά χρόνια όλα τα παιδιά της

Νέας Ελεούσας να μένουν σε σπίτια και να κλείσει το ίδρυμα. Για τη λειτουργία αυτή των σπιτιών δαπανούνται υπέρογκα ποσά. Το κράτος τον τελευταίο χρόνο έδωσε αρκετά χρήματα και η κατάσταση άρχισε να βελτιώνεται. Επίσης χρειάζεται τόσο η Νέα Ελεούσα όσο και τα άλλα ιδρύματα να στελεχωθούν και με άλλο εξειδικευμένο προσωπικό όπως ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, παιδοψυχιάτρους, νηπιαγωγούς κ.λπ.
- Η κατάσταση σε ορισμένα γηροκομεία, παιδικές στέγες, παιδοκομικά σταθμούς κατά καιρούς στο μάτι του κυκλώνα. Όλα τα ιδρύματα όπως γηροκομεία, παιδικές στέγες, παιδοκομικά σταθμοί πρέπει να λειτουργούν με τα δεδομένα του 2010 και όχι με τα δεδομένα του 1960. Εδώ και τώρα πρέπει να εκσυγχρονιστούν. Είναι εγκληματικό να μην υπάρχει στελέχωση με το αναγκαίο επιστημονικό προσωπικό. Το 1992 εισήχθη στην Μικτή Επιτροπή Προσωπικού

να κλείσουν οι πόρτες στους απόφοιτους Γυμνασίου και να παίρνουμε πτυχιούχους. Μου το απέρριψαν γιατί υπήρχε οικονομικό κόστος.
- Πρωτοσταίσατε για τη λειτουργία της ανάδοχης οικογένειας στο Κολόσσι. Ένα εγχείρημα με μεγάλη επιτυχία. Πατή έκλεισε; Με συγκίνηση θεωρούμε πάντοτε τη λειτουργία της ανάδοχης οικογένειας στο Κολόσσι, της οικογένειας Joseph και Εύης Μιχαήλ. Μια σπουδαία προσπάθεια. Ένα μεγάλο πρόγραμμα που λειτουργούσε έντεκα χρόνια με εξαιρετικά αποτελέσματα και έκλεισε το πρόγραμμα με το δικαιολογητικό ότι χρειάζονταν το κτήριο να στεγάσει κορίτσια. Να γίνει στέγη Νεανίδων. Έχουν περάσει από τότε πέντε χρόνια. Δεν λειτουργούσε τίποτα. Το κτήριο είναι ένα ερείπιο και άνηρο υπόψη καταστάσεων. Προσωπικά δεν πείσθηκα για τους λόγους που έκλεισε το πρόγραμμα. Παρά τις προσπάθειές μου δεν μου δόθηκαν πειστικοί λόγοι.

«Δεν πρόδωσα αρχές για μια προαγωγή»

ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα νοσταλγήσω την ατέλειωτη γραφειοκρατία της Δημόσιας Υπηρεσίας

Ηταν δύσκολη η αλλαγή σκυτάλης; Είναι γεγονός ότι ήταν πάρα πολλά τα χρόνια που παρέμεινα στην ηγεσία του κλάδου, παρά τις δυσκολίες και τα προβλήματα που συνάντησα, αλλά ένιωθα ότι εκτελούσα μια αποστολή για τον Άνθρωπο. Πιστεύω ότι έπρεπε να μείνω πολύ λιγότερα χρόνια.
- Παιτί δεν αποχωρήσατε πιο νωρίς; Στόχος μου ήταν να φύγω στα 16-17 χρόνια, ο κίνδυνος όμως της διάσπασης του κλάδου σε λειτουργούς ευημερίας και σε ιδρυματικούς μου ανέτρεψε τα σχέδια. Αργότερα εντάθηκε ο αγώνας για την αναβάθμιση και έτσι μετά από παραίνεση πολλών συναδέλφων παρέμεινα μέχρι την υλοποίηση του στόχου, ο οποίος ολοκληρώθηκε με τη λήξη της θητείας μου, στις 11 Φεβρουαρίου 2010.
- Δεν σας αμφισβήτησαν όλα αυτά τα χρόνια; Με αμφισβήτησαν όχι για κάτι το ουσιαστικό αλλά για το γεγονός ότι ψήφιζαν τόσο οι κοινωνικοί όσο και οι ιδρυματικοί λειτουργοί σε ενιαίο ψηφοδέλτιο. Πιστεύω ότι άδικα με αμφισβήτησαν γιατί οι διαδικασίες στο καταστατικό της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. δεν το επέτρεπε. Ίσως όταν γίνει η αναδιοργάνωση των ιδρυματικών λειτουργών τότε να δημιουργηθούν δύο κλάδοι. Αυτό μπορεί να συμβεί στο τέλος του 2013.
- Τι θα σας λείψει πιο πολύ; Θα μου λείψει ο καθημερινός αγώνας για λύση των προβλημάτων που απασχολούσαν συναδέλφους μου. Έμαθα μια ζωή να αγωνίζομαι για τον Άνθρωπο. Ελπίζω να συνεχίσω από τις επάλξεις του εθελοντή.
- Τι δεν θα νοσταλγήσατε; Δεν θα νοσταλγήσω τις ατέλειωτες γραφειοκρατίες που έχει η Δημόσια Υπηρεσία για να λύσει ένα πρόβλημα.
- Ποια εικόνα κρατάτε ως κόρη οφθαλμού; Την αγάπη του κόσμου που υπηρέτησα με αγάπη και τις εκδηλώσεις τους που πάντα με συγκινούσαν. Φεύγοντας μια ομάδα με τίμησε με μια πλακέτα που έγραφε: «Σε ευχαριστούμε για την προσφορά σου και τους αγώνες σου, τους καρπούς των οποίων απολαμβάνουμε εμείς και όλοι οι μέλλοντες συναδέλφοί σου».
- Πώς νιώθετε όταν ακούτε «η μετά Χρίστο επόλιστα από διαφορετικούς χώρους εργασίας και επαρχίες. Στην αρχή δεν έδωσα σημασία. Με την πάροδο του χρόνου βλέπω ένα νόημα με βάθος. Το ερμηνεύω ότι ο Χρίστος σφράγισε μια μεγάλη χρονική περίοδο και ελπίζω θετικά.
- Ποιο θεωρείτε ως το μεγαλύτερο σας επίτευγμα; Το μεγαλύτερο επίτευγμα είναι η αναβάθμιση των λειτουργών ευημερίας στην επιστημονική πυραμίδα. Ένας αγώνας που κράτησε δεκαετίες. Χαρακτηριστικό το μεγαλύτερο επίτευγμα από της ίδρυσης του Γραφείου Ευημερίας, το 1952.
- Ποιο πρόβλημα δεν καταφέρατε να επιλύσετε; Παρά το γεγονός ότι έδωσα κατά καιρούς λύσεις στα προβλήματα των ιδρυμάτων όπως μια συμφωνία το 1992, δεν ολοκλήρωσα την αποστολή μου όπως την είχα σχεδιάσει και δεν ήταν άλλη από την αναβάθμιση των ιδρυμάτων και των ιδρυ-

Τιμητική εκδήλωση με την ευκαιρία της αφιέρωσής του.

ματικών λειτουργών.
- Όταν αναλάβετε τα νιάτα ποια προβλήματα έπρεπε να επιλύσετε; Όταν αναλάμβανα το 1986 έπρεπε να δώσω το μήνυμα ότι υπάρχει συντεχνία και είναι παρούσα. Να αναδιοργανώσω τον τρόπο λειτουργίας του διοικητικού συμβουλίου διότι τότε επικρατούσε ένας τρόμος στους συναδέλφους για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους και ήταν διατακτικοί να εμπιστευθούν τη συντεχνία.
- Ποιο ήταν το μεγαλύτερο εμπόδιο που έπρεπε να προσπεράσετε; Προσπάθησα να σταθώ δυναμικά στη θέση του Προέδρου και να πιέσω τη ηγεσία του Τμήματος ότι υπάρχει και η συντεχνία. Έδωσα μάχη για να το πετύχω και το κατόρθωσα πληρώνοντας και προσωπικό τίμημα στην ανέλιξή μου.
- Πληρώσατε κόστος στην καριέρα σας λόγω των συνδικαλιστικών σας δράσεων; Ναι, πλήρωσα κόστος στην ανέλιξή μου στην πυραμίδα του Τμήματος. Δεν μετανιώνω. Μπορώ να τους βλέπω όλους στα μάτια. Δεν πρόδωσα αρχές και πιστεύω για μια προαγωγή.
- Γιατί ο κλάδος κοινωνικής ευημερίας δεν επιλύει τα χρόνια προβλήματά του; Οι Κοινωνικές Υπηρεσίες πληρώνουν σε όλο τον κόσμο τις οικονομικές δυσκολίες του κράτους. Το Υπουργείο Οικονομικών σταματούσε πολλές προσπάθειες του Υπουργείου Εργασίας στην αναβάθμιση των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ή στη δημιουργία κάποιων εξειδικευμένων προγραμμάτων. Έβλεπε πάντοτε το κόστος. Εμείς από την αντίθετη πλευρά που αγωνιζόμασταν να βοηθήσουμε ανθρώπους, συνήθως δεν

κατορθώναμε και οι υπουργοί Εργασίας στο τέλος απογοητεύονταν και εγκατέλειπαν τις προσπάθειες. Αυτή ήταν η βασική αιτία για τη μη λύση πολλών προβλημάτων.
- Ποια κυβερνηση επένδυσε περισσότερο στον Άνθρωπο; Η Κυβέρνηση Χριστόφια πιστεύω ότι επένδυσε τα περισσότερα για τον Άνθρωπο. Δεν ξέρω τώρα με την οικονομική κρίση τι θα γίνει.
- Ζήσατε πολλούς υπουργούς, ποιος θα λέγατε ότι επιτέλεσε το πιο εποικοδομητικό έργο; Τι μεγαλύτερη θητεία στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είχε ο Αντρέας Μουσιούτσας, ο οποίος θα μπορούσε να κάνει πολύ περισσότερα. Τροχοπέδη ήταν για τον ίδιο, όπως μου αποκάλυψε στην τελευταία του θητεία, το Υπουργείο Οικονομικών. Σημαντικό έργο επέδειξε ο Στάθης Παπαδάκης στην τρίμηνη περίοδο θητείας του. Πολλές υποσχέσεις έδωσε ο Αντώνης Βασιλείου, όμως έφυγε και δεν υλοποιήθηκαν οι προγραμματισμοί του.
- Ποιος υπουργός έμεινε στις υποσχέσεις; Εκείνος που πάρα τον δυναμισμό του δεν υλοποίησε τις υποσχέσεις του ήταν ο Χρ. Ταλιαδωφόρος. Ίσως γιατί έμεινε μικρό χρονικό διάστημα στο Υπουργείο.
- Ποιος υπουργός Οικονομικών επένδυσε στον κλάδο σας; Ο Γιώργος Συρίμης ως υπουργός Οικονομικών μάς αντιμετώπισε με ανθρώπινο πρόσωπο. Αυτή που επιτέλεσε και επιτελεί έργο είναι η Σωτηρούλα Χαραλάμπους. Όσα μας υποσχέθηκε τα υλοποίησε. Εκκρεμεί μόνο το θέμα των ιδρυματικών

και ελπίζω εντός του 2010 να το λύσει.
- Πώς αντιμετώπιζαν τον Πρόεδρο της συντεχνίας; Με θεωρούσαν καλό συνεργάτη. Προβλήματα είχα με ένα-δύο διευθυντές του Τμήματος Ευημερίας. Ίσως δεν ξεχνούσαν, αδικαιολόγητα βέβαια, ότι ήμουν υφιστάμενός τους.
- Πώς αντιδράτε στην κριτική; Για μένα η κριτική είναι ο ξυμνό και δεν έχω αλληλεγγύη σ' αυτήν παρά το γεγονός ότι όλοι κρίνουμε όλους αλλά κανένας δεν ανέχεται την παραμικρή επίκριση από κανένα. Όταν εργαζόμαστε στον τομέα αυτό 44 χρόνια και από τα 25 πρόεδροι είναι φυσικό να δέχεται κριτική και μάλιστα άδικη.
- Ποια ήταν η πιο άδικη κριτική που δεχτήκατε; Το ότι ήμουν σε κάποιες περιπτώσεις ήπιων τόνων και δεν ήθελα τη σύγκρουση. Είναι γεγονός ότι πολλοί συνάδελφοι ήθελαν λύση του θέματος που τους απασχολούσε εδώ και τώρα. Δεν σου δίνουν περιθώρια να προχωρήσεις με επιχειρήματα και να επιδιώξεις με διάλογο τη λύση του θεματός τους. Εκεί δεχόμουν αδικαιολόγητα κριτική. Όμως τα γεγονότα τους διεψεύσαν.
- Ποιο το πιο πρόσθετο σας λάθος; Που παρέμεινα τόσα χρόνια στην προεδρία του Κλάδου έστω και εάν τελικά δικαιώθηκα.
- Για ποια πράξη σας μετανιώσατε; Ήμουν ευκολόπιστος και έκαμα λάθος στο να έχω δίπλα μου ανθρώπους που έβλαπταν παρά ωφελούσαν. Βέβαια είχα και αξιολόγους ανθρώπους που θα τους θυμούμαι για πάντα.

Είχα μια ξεχωριστή σχέση με τους νέους

- Πατή γίνετε κοινωνικός λειτουργός; Από νεαρής ηλικίας ασχολούμουν με τον Άνθρωπο. Πάντοτε ήθελα να βοηθώ άτομα οποιασδήποτε ηλικίας είχαν ανάγκη. Όταν πήγα για σπουδές στην Αθήνα εγγράφηκα στη Νομική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου και αργότερα στη Σχολή Κοινωνικής Εργασίας. Έχω σπουδάσει νομικά (μια πτυχή άγνωστη στους πλείστους). Έγινε κοινωνικός λειτουργός μετά από παρότρυνση κάποιου φίλου και δεν το μετάνιωσα. Μέσα από τις σπουδές έμαθα τεχνικές και διαδικασίες που με βοήθησαν να βοηθώ πιο αποτελεσματικά τον Άνθρωπο.
- Η σχέση σας με τους νέους ήταν ξεχωριστή. Είναι γεγονός ότι είχα μια ξεχωριστή σχέση με τους νέους. Έκτιζα την επικοινωνία μαζί τους με πολλή αγάπη, σεβασμό, εκτίμηση και κατέβαινα εγώ σε αυτούς χωρίς εγωισμό, αλλά με ενδιαφέρον για τα προβλήματά τους. Δεν είναι εγωιστικό να πω ότι είχα τεράστια επιτυχία στην επικοινωνία αυτή που διατηρώ μέχρι σήμερα. Δούλεψα σκληρά, τους υπηρέτησα άδολα και ο νέος καταλαβαίνει τον Άνθρωπο που ενδιαφέρεται πραγματικά γι αυτόν. Κάποιοι τους έλεγαν αλιότες.
- Θυμάσαι τους αλιότες της Αγάπης; Αυτοί οι αλιότες με έχουν σεβαστεί όσον κανείς άλλος.
- Πόσο μεταφέρατε στο σπίτι τα προβλήματα που ακούγατε καθημερινά; Δούλεψα σκληρά και ακατάπαυτα. Αυτό το γνωρίζουν η γυναίκα και τα παιδιά μου. Με στερούσαν και για πάντα η γυναίκα μου Δώρα. Πρέπει να σημειωθεί ότι δεν έχω πάει στα 34 χρόνια ένα σενί ή γράσι για τις ατέλειωτες ώρες εργασίας μου. Χαλάλι στον Άνθρωπο. Μεταφέροντας όλα τα προβλήματα στο σπίτι, δημιουργούσα και προβλήματα υγείας. Στα 38 μου χρόνια έπαθα καρδιακό επεισόδιο και μετέβηκα στο Λονδίνο για χειρουργική ανοιχτής καρδιάς. Δυστυχώς δώρισα στον εαυτό μου κι άλλες αρρώστιες.
- Ζήσατε δύσκολες στιγμές; Πάντοτε είχα δύσκολες στιγμές γιατί όποιος αγωνιζέται για τον Άνθρωπο και τα δικά του έρχεται αντιμετώπισης με συμφορόνια και τότε το έργο του γίνεται δύσκολο και επικίνδυνο. Προβλήματα είχα με τη Χούντα στην Ελλάδα, όταν δημιουργούσα τη Λέσχη Λέων και κυκλοφόρησα την εφημερίδα των Νέων. Με κάλεσαν στην Ασφάλεια και μετά με υποχρέωσαν και έκλεισα την εφημερίδα γιατί κινδύνευαν κάποια παιδιά. Πολύ παλιά είχα συγκρούσεις με τον Αστυνομία γιατί χρησιμοποιούσε βία στα παιδιά που συλλαμβάνονταν. Ανιστόχημα σε κάθε χρήση βίας στα Ιδρύματα Παιδικής Στέγης - Ξενώνες. Είχα συγκρούσεις με συναδέλφους. Όταν έκλεισαν την Ανάδοχη Οικογένεια στο Κολόσσι πόνεσα φοβερά. Έχουν περάσει πέντε χρόνια και δεν το έχω ξεπεράσει.

Με τον Μητροπολίτη Κισσού και Σελίνου Ειρναίο στην Κρήτη.

Σπατάλες εκατομμυρίων με τα δημόσια βοηθήματα

- Υπάρχει φτώχεια στην ευρωπαϊκή Κύπρο του 21ου αιώνα; Ναι, αλλά τα δημόσια βοηθήματα που δίδονται μπορεί να ισχυριστώ ότι είναι από τα καλύτερα πανευρωπαϊκά. Γι' αυτό δεν βλέπουμε στην Κύπρο άστεγους όπως στην Ευρώπη.
- Τι ηλικίες καταφεύγουν κοντά σας; Όλες οι ηλικίες. Την περίοδο 1975-1990 οι περισσότεροι λήπτες ήταν ηλικιωμένα άτομα και πρόσφυγες που δεν είχαν σύνταξη ή είχαν μειωμένη. Μετά το 1990 αυξήθηκαν οι νέοι με ψυχολογικά και άλλα προβλήματα, οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι ναρκομανείς, οι αιτιπτες ασύλου, οι Τουρκοκύπριοι. Πολύ πρόσφατα άρχισε να μας απασχολεί δειλά και το πρόβλημα της ανεργίας. Πάνω από 15-20 εκατομμύρια δίδονται ετησίως για Τουρκοκύπριους και αιτιπτες πολιτικού ασύλου. Αυξήθηκαν επίσης σημαντικά και τα άτομα που θεωρούνται ανάπηροι.
- Ποια είναι η πιο συννησιμένη αιτία που κάνει κάποιον να καταφύγει στο Γραφείο Ευημερίας; Κυρίως ζητούν οικονομική ενίσχυση. Το 1980 οι δικαιοσύνη δημοσίου βοηθήματος δεν ξεπερνούσαν τις 7-8 χιλιάδες. Σήμερα είναι πάνω από 25 χιλιάδες.
- Ποιο είναι μεγαλύτερο πρόβλημα που ταλαινίζει σήμερα τον κλάδο; Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τους λειτουργούς ευημερίας είναι η διαχείριση του φόρτου εργασίας και η ασφάλειά τους. Για τους ιδρυματικούς η αναδιοργάνωση των ιδρυμάτων και η αναβάθμισή τους, αλλά και η ασφάλειά τους.
- Συνατά βλέπουμε κοινωνικούς λειτουργούς από ΜΜΕ να διαμαρτυρούνται για επιθέσεις εναντίον τους. Είναι γεγονός ότι αυξήθηκε η βία εναντίον των κοινωνικών λειτουργών. Αυτό βέβαια

συνέβαινε πάντοτε. Τώρα υπάρχει εξάρση. Δυστυχώς το επάγγελμά μας είναι δύσκολο και επικίνδυνο. Στο διεθνές χώρο θρηνίσουμε πολλούς κοινωνικούς λειτουργούς κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Πρέπει να προσέχουμε και η πολιτεία στο σημείο αυτό πρέπει να βοηθήσει αποτελεσματικά. Ο φόρτος εργασίας που έχει ως αποτέλεσμα τη μη ικανοποιητική αντιμετώπιση των προβλημάτων των πολιτών δεν έχει ακόμα επιλυθεί. Ο φόρτος εργασίας πρέπει να κτυπηθεί αποτελεσματικά με τον σωστό τρόπο αξιοποίησης του χρόνου του κοινωνικού λειτουργού, να κτυπηθεί η γραφειοκρατία και να απλοποιηθούν ορισμένα έντυπα. Επίσης οι αποφάσεις να λαμβάνονται από δύο επίπεδα όχι από τρία ή και τέσσερα επίπεδα.
- Πώς κρίνετε την κοινωνική πολιτική του κράτους; Η κοινωνική πολιτική χαράσσεται από την εκάστοτε Κυβέρνηση και είναι απαραίτητο να διατεθούν και τα ανάλογα κονδύλια. Πάντοτε υπήρχαν διακρίσεις, όταν όμως έρχόταν η στιγμή της υλοποίησης σκόπευαν στο οικονομικό. Δεν θα μνηστούμε το έργο που έγινε τα τελευταία 30 χρόνια, όμως θα μπορούσαν να γίνουν πολύ περισσότερα και μάλιστα στοχευμένα προς τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Η κυβέρνηση Χριστόφια έδειξε ευαισθησία και θέληση να προχωρήσει σε μια φιλοδοξική κοινωνική πολιτική. Τα δυο πρώτα χρόνια πιστεύω ότι τα πήγε καλά. Τώρα όμως με την οικονομική κρίση δεν γνωρίζω τι θα γίνει. Δαπανούνται πάνω από 250.000.000 για το δημόσιο βοήθημα, είναι τεράστιο το ποσό κατά τη γνώμη μου.
- Ο περί Δημοσίων Βοηθημάτων νόμος... πρέπει να ξαναμελε-

τηθεί και να υπάρξουν διάφορα στοχευμένα προγράμματα. Όπως λειτουργεί σήμερα γίνονται σπατάλες και μάλιστα πολλών εκατομμυρίων. Αυτό το πιστεύουν πολλοί λειτουργοί του Γραφείου Ευημερίας. Πρέπει να γίνουν τάχιστα αλλαγές. Να δημιουργηθούν εξειδικευμένοι τομείς όπως μονογονεϊκές οικογένειες, αιτιπτες πολιτικού ασύλου, ευρωπαϊκοί πολίτες και γενικά αλλοδαποί, Τουρκοκύπριοι, χριστιανικοί ναρκομανείς, ψυχικά πάσχοντες, ανάπηροι, πνευματικά ανάπηροι. Ξέρω ότι η υπουργός Εργασίας εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση.
- Τι καλείται σήμερα να κάνει ένας κοινωνικός λειτουργός; Τα πάντα, μπορεί να σας περιγράψω 40 τομείς και προγράμματα που μπορεί να κάμει.
- Συνατά δεχόσασταν τα δημοσιογραφικά πυρά. Τακτικά δεχόμαστε τα πυρά των δημοσιογράφων. Πολλά είναι καλοπαιρημένα και μερικά είναι κακοπαιρημένα. Χρειάζεται προσοχή από όλους. Κυρίως να μην γίνουμε μπλακί στα χέρια κάποιων ανθρώπων που θέλουν να πουλήσουν τον πόνο και τα προβλήματά τους. Ο πόνος συγκατέ. Μπορεί να βοηθήσουμε 100 άτομα και να αποτύχουμε σε 3-4 περιπτώσεις. Συνήθως τα 100 άτομα δεν θα βγουν να υπερασπισθούν τις Υπηρεσίες. Θα βγουν μόνο τα 3-4 άτομα που ελκρινά στις πλείστες από αυτές τις περιπτώσεις δεν παρουσιάζουν σωστά τα γεγονότα και μένουν οι Υπηρεσίες εκτεθειμένες. Με αυτά δεν λέγω ότι δεν υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις που δικαιολογούνται με κατηγόρησι. Όμως είναι ελάχιστες και πρέπει να αγωνισθούμε ως κοινωνικοί λειτουργοί να μη δίνουμε τις περιπτώσεις αυτές που αδυνατούμε να εξυπηρετήσουμε.